Lietas Nr. 11261017416

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Liepājā 2016.gada 19.decembrī

Liepājas tiesa,
tiesnese A.Daidere,
piedaloties prokurorei I.Pickainei,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu.

/pers. A/ 2016.gada 8.februārī ap plkst.17.10 mantkārīgu motīvu vadīta nelikumīgi izmantoja viņai uzticēto /pers. B/ piederošo Nordea Bank AB maksāšanas līdzekli, noņemot bankomātā Liepājā, K.Zāles laukumā 8 315 *euro*. Tā ar savām prettiesiskajām darbībām, nelikumīgi izmantojot /pers. B/ piederošo Nordea Bank AB maksāšanas līdzekli, /pers. A/ ieguva 315 *euro*.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Pirmstiesas izmeklēšanā cietušais /pers. B/ sākotnēji pieteicis kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 315 *euro* apmērā. Pēc pirmstiesas izmeklēšanas pabeigšanas iesniegumā prokuratūrai /pers. B/ norādījis, ka no apsūdzētās /pers. A/ ir saņēmis 190 *euro*. Krimināltiesisku pretenziju pret apsūdzēto nav, uztur kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 130 *euro* apmērā (lietas 39.lapa).

Motīvu daļa

Tiesas izmeklēšanā /pers. A/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas atzina pilnībā pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, izdarīto nožēloja.

Apsūdzētā /pers. A/ lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, apstiprināja, ka viņai ir zināma šāda procesa kārtība un sekas. Arī prokurore tiesas sēdē pievienojās apsūdzētās viedoklim un lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Ņemot vērā, ka /pers. A/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas sēdē savu vainu inkriminētajā apsūdzībā atzina pilnībā, apsūdzētā piekrita tam, ka nav nepieciešams veikt pierādījumu pārbaudi un tiesai lietas materiālu pārbaudes rezultātā nav radušās šaubas par apsūdzētās vainu un noziedzīgā nodarījuma juridisko kvalifikāciju, kā arī ievērojot prokurores viedokli, tiesa, izskaidrojot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt, pārbaudot tikai apsūdzētās personības raksturojošos datus.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētās vaina sprieduma aprakstošajā daļā norādītajā apjomā ir pierādīta pilnībā, apsūdzētās /pers. A/ darbības pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas ir kvalificētas pareizi un viņa sodāma. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums nav nepieciešams.

Nosakot apsūdzētajai soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.panta prasībām ņem vērā soda mērķi, izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētā /pers. A/ izdarījusi smagu noziegumu. Apsūdzētā /pers. A/ agrāk nav kriminālsodīta, juridiski atzīstama par nesodītu arī administratīvā kārtā, apgādībā divas nepilngadīgas personas, darbspējīga, šobrīd nodarbināta pagaidu darbos, sastāv bezdarbnieku uzskaitē, pieteikusies bezdarbnieku apmācībai (lietas 31.-33., 52.-54.lapa). Uz lietas izskatīšanas dienu, proti, 10 mēnešu laikā kopš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas dienas ziņu par citiem jauniem /pers. A/ izdarītiem likumpārkāpumiem nav. Par sevi /pers. A/ tiesai norādīja, ka izdarīto ir izvērtējusi kritiski, nožēlo savu rīcību. Ir apņēmusies turpmāk būt likumpaklausīga, lūdza nepiemērot brīvības atņemšanas sodu, jo nevēlas tikt šķirta no bērniem. Pauda gatavību izciest par nodarīto piespiedu darbus.

Par /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu tiesa atzīst to, ka apsūdzētā vaļsirdīgi atzinusies un izdarīto nožēlo. Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu atbildību pastiprinoši apstākļi netiek konstatēti.

Nosakot sodu, tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētā ir izmantojusi Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu un ātrāku noregulējumu.

Piespriežot sodu apsūdzētajai, tiesa ievēro soda mērķi, kuru noteic Krimināllikuma 35.panta otrā daļa. Ņemot vērā, ka /pers. A/ agrāk nav sodīta, kā arī izvērtējot viņas personību un attieksmi pret izdarīto, tas dod pamatu uzskatīt, ka apsūdzētā nav tendēta uz sistemātisku likumpārkāpumu izdarīšanu. Izvērtējot apsūdzētās /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, apsūdzētās personību raksturojošos datus, kā arī ņemot vērā apsūdzētās attieksmi pret izdarīto, to, ka cietušajam nav citu pretenziju pret apsūdzēto, kā vien saņemt nodarīto materiālo zaudējumu pilnīgu atlīdzību, kas uz tiesas dienu lielākajā daļā jau ir atlīdzināti, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piemērojamais sods, kas vislabāk sasniegtu soda mērķi konkrētajā gadījumā, būtu piespiedu darbs. Citu sankcijā paredzēto pamatsodu piemērošanu, tiesa atzīst par soda mērķim un apsūdzētāsp personībai neatbilstošiem un konkrētajā gadījumā nesekmēs soda mērķa sasniegšanu.

Krimināllikuma 40.pants nosaka, ka piespiedu darbs ir piespiedu iesaistīšana sabiedrībai nepieciešamajos darbos, ko notiesātais izcieš kā sodu, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Šāds soda veids gan dos labumu sabiedrībai, ņemot vērā to, ka apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamajos darbos savas dzīvesvietas apvidū, gan dos iespēju apsūdzētajam pārdomāt savas darbības un turpmāk neizdarīt likumpārkāpumus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu, ņemot vērā vienu atbildību mīkstinošo apstākli un to, ka atbildību pastiprinošie apstākļi nav konstatēti, tiesa atzīst, ka /pers. A/ piespiedu darbs nosakāms zem vidējās šī soda mēra robežas.

Izvērtējusi lietas apstākļus kopumā, tiesa atzīst par nelietderīgu un soda mērķim neatbilstošu Krimināllikuma 193.panta otrās daļas soda sankcijā alternatīvā formā paredzētā papildsoda- mantas konfiskācija, piemērošanu. Turklāt lietā nav konstatēta apsūdzētās manta un tādējādi arī tiktu ierobežotas cietušās personas iespējas saņemt materiālā kaitējuma kompensācijas.

Pirmstiesas kriminālprocesā /pers. A/ piemērots drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā (lietas 30.lapa).

Cietušais /pers. B/ pirmstiesas procesā pieteicis kaitējuma kompensāciju par neatlīdzināto materiālo zaudējuma 130 *euro* apmērā (lietas 39.lapa), ko apsūdzētā atzina pilnā apmērā un ko prokurors tiesas sēdē atzina par pamatotu un apmierināmu. Izlemjot jautājumu par kaitējuma kompensācijas pieteikumu, tiesa pamatojās uz Kriminālprocesa likuma 350., 351., 352., 353.pantā noteikto un secina, ka cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots,

pierādīts un apmierināms pilnā apjomā, jo mantiskie zaudējumi cietušajam nodarīti apsūdzētās /pers. A/ prettiesiskās darbības- sveša maksāšanas līdzekļa prettiesiskas izmantošanas rezultātā, apsūdzētā kaitējuma kompensācijas pieteikumu un kompensācijas apmēru atzīst un nav to pilnībā atlīdzinājusi. Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu, katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tādējādi mantiskie zaudējumi par labu cietušajam /pers. B/ 130 *euro* apmērā piedzenami no /pers. A/.

CD diski (2 gabali) ar videonovērošanas kameru ierakstu, kas pievienots krimināllietas materiāliem kā lietiskais pierādījums izmantojams pierādīšanā saistībā ar tajā ietverto saturisko informāciju. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 134.panta otrās daļas noteikumiem, ja lieta pierādīšanā izmantojama sakarā ar tajā ietverto saturisko informāciju, tā uzskatāma nevis par lietisko pierādījumu, bet par dokumentu. Tādējādi lietiskais pierādījums- CD disks ar videonovērošanas kameru ierakstu, atzīstams par dokumentu un glabājams pie krimināllietas materiāliem.

Izlemjamu jautājumu par procesuāliem izdevumiem nav.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz iepriekšminēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 527.panta trešo daļu, 528.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt viņu ar piespiedu darbu uz 90 (deviņdesmit) stundām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt spēkā līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajam /pers. B/ kaitējuma kompensāciju par mantisko zaudējumu 130 *euro* (viens simts trīsdesmit *euro*) apmērā.

CD diskus (2 gb) ar videoierakstu atzīt par dokumentu un glabāt pie krimināllietas materiāliem.

Tiesas spriedumu daļā par piespriesto sodu, kaitējuma kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 (desmit) dienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, sūdzību iesniedzot Liepājas tiesā.

Tiesnese A.Daidere